

Andrzej Źaki

Podzamcze, pow. Zawiercie

Informator Archeologiczny : badania 5, 211

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badane stanowisko graniczy lub niszczy drugie, znacznie starsze, z którego pochodzi drapaż krzemienny, wykonany na wiórze oraz parę drobnych fragmentów ceramiki. Ponieważ leży ono na pola ornym, narażone jest na dalsze zniszczenia z powodu bardzo płytkich wkopów grobowych, w związku z tym przewidziana jest kontynuacja badań w roku przyszłym.

PODEAMCZE, pow. Zawiercie

Komisja Archeologiczna Oddziału
PAN w Krakowie

Badania prowadził doc. dr Andrzej Żaki i zespół archeologów wawelskich. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu kultury Łużyckiej i wczesnego średniowiecza.

Celem podjętych tu wstępnych badań było określenie chronologii grodziska skalnego, zwanego Birów, leżącego w paśmie Jury Krakowsko-Częstochowskiej, naprzeciw skał i ruin zamku w Ogrodzieńcu. Grodzisko Birów charakteryzuje się nieprzełęcznymi naturalnymi walorami obronnymi. Około trzy czwarte jego obwodu stanowią grzebienie skalne /jest to typ II w ogólnej klasyfikacji grodzisk małopolskich/. Badania dostarczyły fragmentów typowej ceramiki kultury Łużyckiej /m.in. fragmentów podkładek-talerzy/, a także drobnych ułamków naczyń z IV fazy wczesnego średniowiecza i podobnych zabytków ze średniowiecza pełnego.

Badania będą kontynuowane.

POLANY, pow. Szydłowiec

patrz okres wpływów rzymskich

PRUSZCZ GDAŃSKI, pow. Gdańsk

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Chońska.
Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada /2 poł. X-XI w./.

Stanowisko nieznane dotychczas w literaturze przedmiotu. Odkryte zostało w 1970 r. w czasie prac ziemnych. Położone na płaskowyżu nad bagiennymi łąkami na południowym brzegu Buduni przy ul. Bohaterów Armii Radzieckiej. Badania miały charakter prac ratowniczych i skoncentrowane były tylko na zagrożonym odcinku o długości 40 m.

W rezultacie odkryto poniżej współczesnego humusu 8 częściowo zniszczonych jam osadniczych, w tym 3 z kształcie owalu lub też wy-